

Förord

Min pappa Arne Sjöstedt hade en dröm och det var att skriva en modern Finnerödja bok. Hans många uppdrag inom kommunalpolitik, kyrkopolitik och i en massa föreningar gjorde att han hade god kännedom om socknen. Han var dessutom lokalredaktör för ett par mindre tidningar och skrev i ännu fler. Arne började spara tidningsurklipp redan i slutet av 1930-talet och höll på fram till mitten av 60-talet då han flyttade från Finnerödja till Timmersdala utanför Skövde. Förutom många tusen urklipp så hade han mängder med olika dokument i sina gömmor och dessutom massor av kort med anknytning till Finnerödja. Han var en flitig fotograf. Tyvärr räckte inte hans tid till, inte ens när han blev pensionär, för att göra något åt sin dröm. Det var först de sista åren han levde som tiden fanns. Han började göra lite anteckningar men den allt sämre synen satte käppar i hjulet för honom.

Jag tyckte lite synd om honom så jag sa att jag kunde hjälpa honom med att både sortera material och skriva lite. Han blev glad över förslaget. Jag föreslog att vi skulle börja med posten och brandkåren eftersom han hade varit både lantbrevbärare och brandman. Jag ställde en del frågor till honom, tog med lite material hem och skrev sedan ihop några sidor som han fick läsa. Han tyckte det var bra så jag fortsatte, framförallt med att sortera alla urklipp. Detta var i början på 2010. Det var lite opraktiskt eftersom vi bodde 11 mil ifrån varandra men jag tog hem några kartonger i taget med material. Intresset växte sig allt starkare för Finnerödjas 1900-tals historia men jag hade fortfarande inga planer på att starta ett stort Finnerödja projekt.

Lantbrevbärare Arne Sjöstedt.

På våren 2010 var min man Lars och jag i Finnerödja för att vara med på en ”byavandring” i samhället. Meningen var att Arne också skulle vara med den dagen men orken räckte inte till just då. Samlingen var utanför Carlssons affär. Medan vi väntade på att promenaden skulle börja kom Leif Vörde fram och hälsade. Vi kände inte varandra men han berättade att han hade varit hemma hos pappa och scannat in en massa foton. Pappa hade då berättat att jag börjat skriva om Finnerödja. En sanning med modifikation. Min enda ambition från början var ju att göra pappa lite glad på ålderns höst och få honom att känna att allt material han sparat kom till lite nytta. Fråga mig inte hur det gick till men den dagen bestämde vi oss, Leif och

jag, för att samarbeta och på den vägen är det. Nu fanns ingen återvändo utan det var bara att på allvar gripa sig an allt material som pappa hade. Ju mer jag läste och sorterade ju mer ville jag veta och det var där som Leif kom in i bilden. Jag upptäckte nästan dagligen att det fattades uppgifter för mig men då var det bara att lyfta telefonluren eller skicka ett mail till Leif. Ibland fick jag svar direkt, ibland kunde det ta någon dag men det var sällan Leif gick bet. Han sitter inne med mycken kunskap om bygden och har tillgång till ett jättearkiv med bilder. Jag är glad att pappa hann få uppleva att jag tog mig an hans dröm innan han avled i november 2010, 93 år gammal. Han var född i Östra Åtorp, Finnerödja 1917.

Tack

Det här projektet är inte en kvinnas jobb. Det som slår mig är att alla jag kontaktat, utan undantag, är väldigt hjälpsamma och frikostigt delar med sig av sina kunskaper, bilder och dokument. På senare tid har Finnerödjagruppen på facebook varit till stor hjälp. Jag har fått mer information, fler bilder och nya värdefulla kontakter. Stort **Tack** till er alla, ingen nämnd och ingen glömd. Hoppas att ni fortsätter att dela med er. Det är viktigt att vi bevarar Finnerödjas historia åt eftervärlden.

Det finns fyra personer som ska ha ett extra omnämnande. Den förste är naturligtvis **Leif Vörde** som hjälper mig otroligt mycket. Tack Leif för all hjälp, stöttning och glada tillrop jag får av dig. Ser fram emot många fler givande diskussioner och mer material. Två andra är **Hilding och Ingegerd Karlsson** som också mycket generöst delar med sig av allt sitt material de samlat på sig under åren. Hilding är en levande uppslagsbok när det gäller Finnerödja. Tack till er båda. Den fjärde är min man **Lars Karlsson**. Utan honom hade det inte blivit mycket bevänt med det här projektet. Eftersom jag inte har körkort har han fått agera chaufför åt mig många, många gånger. Han har dessutom hjälpt mig att läsa hundratals protokoll på arkivet i Laxå bibliotek och fotograferat av de paragrafer jag haft användning för. Han är också min korrekturläsare. Det är inte mycket som undgår hans argusögon, vilket jag är tacksam för. Tack Lars, du har en stor del i det här Finnerödjaprojektet och du har säkert lärt dig en del om Finnerödja också under resans gång.

Karlskoga den 19 februari 2016
Gunn Sjöstedt